

tilmed, at der skal blive en god Indtægtskilde for Landet ved Salg af Husdyr saavel som ved Salg af dyriske Produkter i det hele taget. Ogsaa dette Hensyn taler for at vedtage den her foreslaaede Ændring.

Imidlertid vil man skønne af de Bemærkninger, jeg har gjort, at jeg kunde ønske, at Lovforslaget fik en noget anden Ordlyd. Som det lyder, gennemfører det nemlig ikke helt den ønskede Ligestilling mellem de to Arter af Konsulenter paa dette Omraade, idet Lovforslaget ikke, saaledes som Tilfældet er for Planteavlskonsulenternes Vedkommende, omfatter Udgifterne til Medhjælpere, Assistenten — der imidlertid spiller en meget mindre Rolle for Husdyrbruget end for Planteavl — og ej heller til Konsulenternes Rejser i Indlandet og Kontorudgifter. Jeg haaber imidlertid, at der vil kunne naas Enighed om denne lille Ændring; men af Hensyn hertil vil formentlig en kort Udvalgsbehandling være ønskelig.

Jeg skal sluttelig, som jeg før har gjort, fremhæve det sunde Princip, der efter min Mening ligger i, at Staten støtter et Erhverv paa den Maade, at Erhvervet selv til Sagerne Fremme yder et lige saa stort Bidrag som Staten. Deri ligger efter min Mening den bedste og i Virkeligheden eneste Garanti for, at Statens Tilskud faar en forsvarlig og nyttig Anvendelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Jacob Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Som bemærket af Ordføreren for Venstre var det Forudsætningen med den paa-gældende Bestemmelse i Husdyrloven af 1912, at der ogsaa til Lønninger til Husdyrbrugskonsulenter skulde ydes et Tilskud af Halvdelen fra Staten. Naar Beløbet nu ikke længere strækker til, er det, saa vidt jeg ved, af to Grunde. For det første er Lønningerne til Konsulenterne steget; naar alle andre maa kræve højere Indtægter, maa Konsulenterne selvfølgelig ogsaa. Hertil kommer, at det har været nødvendigt at ansætte en Del flere Konsulenter, end der den Gang var ansat.

Jeg vil i denne Forbindelse spørge den højtærede Landbrugsminister, om der er nogen særlig Aarsag til, at det har været nødvendigt at ansætte disse nye Konsulenter, om det f. Eks. skyldes de Bestræbel-

ser, som jeg ved, man navnlig indenfor det mindre Landbrug er meget stærkt optaget af, nemlig Bestræbelser til Fordel for Staldbedømmelser. Indenfor Husmandskredse i hvert Fald finder man, at denne Fremgangsmaade til at hjælpe Landbruget frem er bedre end de smaa lokale Dyrskuer, der navnlig for Husmændenes Vedkommende ikke spiller nogen nævneværdig Rolle. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Landbrugsminister, om der mærkes nogen Fremgang paa dette Omraade. Jeg vil i hvert Fald henstille til den højtærede Minister, at han støtter enhver Bestræbelse, der tager Sigte paa at fremme dette Formaal.

I øvrigt ligger der, som ogsaa paa peget af Venstres Ordfører, en Kontrol med Statsmidlernes Anvendelse paa dette Omraade deri, at Foreningerne selv skal betale den anden Halvdel. Man kan da gaa ud fra, at de sikkert ikke ansætter flere, end de anser for nødvendige til at fremme de Anliggender, som skal fremmes gennem disse Konsulenters Virksomhed.

Jeg skal endnu blot sige, at naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget er udtalt, at man venter, at dets Vedtagelse vil kunne have Betydning for Landbrugets Stilling i Retning af at gøre det fuldt konkurrence-dygtigt og sætte det i Stand til at optage det store Arbejde efter Verdenskrigen, vil vi fra vor Side meget gerne være med til at støtte disse Bestræbelser, ligesom Socialdemokratiet for øvrigt altid har vist god Villie til at yde det danske Landbrug den nødvendige Støtte. Vi erkender, at dette Erhverv indtager en saa fremskudt Plads, at den Støtte, det med Rimelighed kan kræve, bør ydes med god Villie, og jeg vil haabe, at den gode Villie altid maa være at finde, hvad enten det drejer sig om det større eller det mindre Landbrug. Hvad jeg navnlig vil haabe, er, at den gode Villie maa komme til Orde, naar det gælder om at fremme Foranstaltninger, der kan skaffe os flere Landbrug, thi jeg tror nok, det er den Vej, vi skal frem ad. Jeg vil haabe, at Velvillien ogsaa fra Venstres Side da ikke skal blive mindre end den Velvillie, som er kommet til Orde overfor dette Forslag.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg kan ikke have noget imod, at man ogsaa tager det Spørgsmaal op, som blev omtalt af Venstres Ordfører, om at udvide det til at blive lige saa omfattende som den tilsvarende Ordning for Planteavlens Vedkommende. Det skal jeg gerne i Udvalget medvirke til.